

nativ, nemlig det nærværende første, som tidligere var det andet, er opgivet eller lider noget Staar; de foreligge endnu og kunne bruges lige godt; der opgives ingen af dem, hvorimod der kan findes mange andre, som vi udelukkede ved at gaae ind paa den Affattelse, som det ærede Medlem fra Maribo foreslaaer. Jeg troer ikke at have misforstaaet det ærede Medlem ved tidligere Lestigheder, naar jeg antager, at han f. Ex. vilde finde sig tilfredsstillt ved en fgl. Kundgjørelse, der indeholdt Hovedpuncterne af en saadan Fællesforfatning; jeg har endogaa hørt ham nævne adskillige Opgivelser af Rigsdagen, ligeoverfor hvad der nu bestaaer, som han villigt skulde underkaste sig, naar han derved kunde faae en saadan Kundgjørelse tilveiebragt. Jeg har ogsaa hørt forskellige Rigsdagsmænd — jeg veed ikke, om jeg har hørt det af ham selv — som ellers dele Mening med det ærede Medlem, omtale en Samling af Mænd, sammenkaldt fra forskellige Landsdele, som en allerede i høi Grad betryggende Foranstaltning, der kunde bringe dem til roligt at overgive en saadan Magtfuldkommenhed i Kongens Hænder. Udtalelser af den Art vise noksom, at man har været betænkt paa, uden at gøre det til en nødvendig Betingelse at see Fællesforfatningen, at komme over paa et andet Gebeet; altsaa den Indvending troer jeg heller ikke kan have noget sært at betyde; thi vi opgive ikke det Allermindste, hverken i Ord eller Gjerning, om vi lade være at stemme for det Forslag, som det ærede Medlem har fremsat. Vi skabe os maaskee Forlegenheder, men vi opgive Intet. Det ærede Medlem søgte at spælke Betydningen af den Understøttelse, som Ministeriet kunde give Forslaget, idet han nemlig hentydede til, at Forskeministeren under 2den Behandling havde givet et „Slags“ — thi anderledes tør man neppe kalde det — Samtykke til et af de foreliggende Forslag fremfor til de andre. Det ærede Medlem, som selv siger, at Gjærningen er tale meer end Ord, maa imidlertid vist indrømme, at, for at Ministeriet paa nogen Maade skulde kunne siges at være bundet ved saadanne høist løse Antydninger, saa maatte Thinget ialtsald have besluttet sig til at stemme for dette Forslag og forkastet sit eget Fleertals Forslag; thi

saad kunde Premierministeren have seet, at hans Udtalelse havde haft en positiv Virkning, og at det maaskee kunde være vanskeligt at vige tilbage derfra; men noget Saadant gjorde man ikke. Jeg gjorde, hvad der stod i min Magt for at gjøre Affstemningen betydningsløs, fordi jeg indsaae, at ligeoverfor en saadant bestemt Udtalelse fra Premierministeren var der ingen Sikkerhed for, at Fleertallet skulde frasalde sin Mening; men heri ligger paa den ene Side et Bevis for, at Udtalelserne vare saa løst henkastede, at Thinget ikke turde binde sig dertil, og paa den anden Side, at Thinget havde saa liden Sikkerhed for, at det, som derved var vundet, var syldestgjørende, at det ikke besluttede sig til, som man siger, à l'aventure at stemme derfor, og Aarsagen, hvorfor flere Medlemmer ikke vilde stemme for dette Forslag, troer jeg var den, at det sammenblander disse to Affstemninger, den ene, som angaaer Bestemmelsen af, hvorledes den særlige Grundlov for Kongeriget skal være, og den anden, som giver Magtfuldkommenhed til at indføre Fællesforfatningen. Der er nemlig for mange Medlemmer her i Salen, som sole den Vanskelighed, som ligger i muligen at tilintetgjøre tre Affstemninger, fordi Fællesforfatningen i det Dieblis, den kommer, ikke behager dem, og der er for mange, som have en vis Tvivl om, at Fællesforfatningens Repræsentations Modus ikke vil tilfredsstille dem; jeg siger ikke, at det vil være Tilfældet med alle Medlemmer; thi vi vide, at der ogsaa er mange her tilstede, som ikke sætte Priis paa en Repræsentationsmaade, som ligner vor nærværende; men Forslaget, som Premierministeren havde givet en vis Tilstemning, er i hvert Fald ikke antaget, Thinget har ikke i Gjærningen vist den ærede Premierminister, at, dersom han bestemt vilde slutte sig til dette Forslag, saa vilde det finde almindelig Anerkjendelse og Bisald. Man kan altsaa ikke betraabe sig paa, at her er steet Noget fra Ministeriets Side, som har nogen egentlig væsentlig Betydning, og, dersom Udtalelsen for det af mig nu stillede Forslag ikke ved Ministeriets Tilslutning skulde faae en ganske anden bestemt og positiv Character end hiint tidligere Forslag, saa vil jeg ikke betragte den